

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2CoSr/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316218910
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1316218910.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Michaely Královej a členov senátu: JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej žalobcu: T. X., N. F. XX.X.XXXX, A.: W. XXX/XXA, A., občan SR, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom: Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 12Csr/2/2016-66, zo dňa 04. mája 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 12Csr/2/2016-66, zo dňa 04. mája 2018, zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj súd prvej inštancie) rozsudkom č.k. 12Csr/2/2016-66, zo dňa 04. mája 2018, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského arbitrážneho súdu, so sídlom: Krížna 56, Bratislava, sp.zn. 372/09/15 zo dňa 08.08.2016 a žalovanému priznal náhradu trov konania v pomere 100%. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 23.11.2016 domáhal proti žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, Krížna 56, Bratislava, sp.zn. 372/09/15 zo dňa 08.08.2016, z dôvodu, že zmluvné podmienky uvedené v čl. 8. časť 8.1 sú neplatné, nakoľko mu nebol poskytnutý úver vo výške 1.500,- eur, ale v skutočnosti iba vo výške 1.284,25 eur, skutočná výška RPMN bola až 86,28 %, čo je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov.

2. Súd prvej inštancie skonštatoval, že rozhodcovský rozsudok prevzal žalobca dňa 12.09.2016. Lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobcovi začala plynúť dňa 13.09.2016 a koniec 60-dňovej lehoty pripadol na deň 12.11.2016. Z doporučenej zásielky RE000860755 priloženej žalobcom k žalobe súd prvej inštancie zistil, že žaloba bola podaná na pošte dňa 22.11.2016, a súdu prvej inštancie bola doručená dňa 23.11.2016. Súd prvej inštancie poukázal na to, že musí z úradnej povinnosti prihliadnuť na to, či je nárok uplatnený včas, keď lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku je lehotou prekluzívnou. Z obsahu spisu mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca prevzal rozhodcovský rozsudok dňa 12.09.2016, lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku mu márne uplynula dňa 12.11.2016, pričom žaloba bola súdu prvej inštancie doručená dňa 23.11.2016, teda 10 dní po zákonnej lehote. Na základe uvedeného dospel preto súd prvej inštancie k záveru, že žalobca svoj nárok neuplatnil na súde včas, preto žalobu vo veci samej neprejednal a túto v celom rozsahu, ako oneskorene podanú zamietol.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie a to z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne. Poukázal na to, že v rozhodcovskom rozsudku sp.zn. 372/09/15, zo dňa 08.08.2016, bola v rámci poučenia uvedená lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku tri mesiace odo dňa doručenia. Žalobca mal teda za to, že uvedená lehota je v súlade so

zákonom. Vzhľadom na to, že žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola súdu prvej inštancie doručená dňa 23.11.2016, dodržal túto troj - mesačnú lehotu uvedenú v poučení rozhodcovského rozsudku.

4. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. c) CSP).

6. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že táto nebola podaná včas. Pri posúdení otázky včasnosti podania žaloby súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 41 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodcovské konanie s účinnosťou od 01.01.2015 upravujú dva zákony a to zák. č. 355/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorého sa rozhodujú spotrebiteľské spory, ktorými sú spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§1 ods. 2 a § 2 ods. 1), a zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, z ktorého pôsobnosti je vylúčené rozhodovať spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou (§ 1 ods. 4). V danom prípade ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, rozhodcovské konanie sa viedlo na základe návrhu podaného rozhodcovskému súdu dňa 07.09.2015, teda za účinnosti zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský súd rozhodoval podľa zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, čo vyplýva z odôvodnenia samotného rozsudku rozhodcovského súdu. Podľa ustanovenia § 46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku sa podáva v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca mal na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku lehotu troch mesiacov od doručenia rozhodcovského rozsudku. Tento bol žalobcovi doručený dňa 12.09.2016, teda posledným dňom lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku bol deň 12.12.2016. Žalobca podal žalobu dňa 23.11.2016, teda v zákonnej lehote. Z vyššie uvedeného vyplýva, že bol nesprávny postup súdu prvej inštancie keď žalobu, ako podanú po uplynutí prekluzívnej lehoty na jej podanie zamietol a nezaoberal sa vôbec meritom veci.

7. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho sa nezaoberal meritom veci, nevykonával potrebné dokazovanie a svojim rozhodnutím odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom a uprel mu právo na spravodlivý proces. Odvolací súd má za to, že v tomto prípade nie je účelné vykonať dokazovanie odvolacím súdom, keď z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal žalobou do merita veci. Odvolací súd dospel k záveru o potrebe rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, čím bude zachované právo účastníkov konania podať po meritornom preskúmaní veci súdom prvej inštancie riadny opravný prostriedok.

8. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, teda vychádzať z toho, že žaloba na zrušenie rozhodcovského rozsudku je podaná včas a konať ďalej o merite veci. Pre rozhodnutie vo veci samej vykonať dokazovanie podľa zásad občianskeho súdneho poriadku a ustáliť skutkový stav veci. Bude úlohou súdu prvej inštancie zaoberať sa dôvodmi, pre ktoré žalobca žiada zrušiť rozhodcovský rozsudok a po vysporiadaní sa s týmito dôvodmi rozhodnúť, či je žaloba dôvodná. Odvolací súd dáva súdu prvej inštancie aj do pozornosti, že v zmysle ust. 45 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne zároveň aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§396 odsek 1 CSP).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).